

OHNISKO

Počítame s vami...

SLOVO KAZATELKY
Požehnanie láskou, milosťou, pokojom

ZO ŽIVOTA V ANGLICKU
Dobrá otázka

PRE MLÁDEŽ
Sila ukrytá vo svedectve

TÉMA
Dobří starí rodičia

júl – august 2020

Požehnanie

laskou,

milosťou,

pokojom

Nech ťa Hospodin

požehná a nech ťa ochráni!

Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý!

Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj! (Nm 6,24-26)

Ako prechádzame životom, najprv dostávame a potom dávame. Učíme sa dávať ochraňujúcu lásku. Ako dieťa som bola milovaná a ochraňovaná svojimi rodičmi, starými rodičmi a tetami. Každý potrebujeme objatie a miesto istoty. Ale príde aj čas, keď tieto bezpečné miesta nie sú na dosah. Keď tu nie je nikto, koho by sme si zavolali na pomoc v čase biedy – a tak voláme k Bohu: „Bože, ochráň ma! Som na dne a nemám nikoho, kto by sa ma zastal, objal a povedal, že to bude dobré.“ Vtedy si pripomínáme Božie zaslúbenia a prosíme o Jeho objatie a uistenie, že to bude dobré. To, čo sme prijali, dávame ďalej. Preto žehnáme svojim blízkym: „**Nech ťa požehná Hospodin a nech ťa ochraňuje!**“ On je náš nebeský Otec, milujúci a ochraňujúci. Je útočiskom v každej búrke a ochrancom všetkých opustených. On to urobí lepšie ako ja a to ma naplňa pokojom. On pozná nebezpečenstvá, čo na mňa číhajú, a má v zálohe riešenie, o ktorom ja nič neviem.

Keď trpíme, je to často pre naše vlastné zlé rozhodnutia. Nebolí to menej, skôr viac: lebo je zranená aj naša pýcha. Vtedy voláme o milosť. Vedomí, že milosť môže dostať ten, kto je vinný. Tu si vždy spomeniem na starkej zákaz behať bosá po drevenej podlahe. Samozrejme, že som nepochopila prečo, až kým sa mi trieska nezapichla do nohy. A výsledok? – Už som nebehala; poslušne som sedela a pokrivila, až kým sa ma starká neopýtala: „Prečo

krívaš? Ty si behala bosá, že?“ – Čím dlhšie som sa skrývala, noha bolela dlhšie a ošetrenie a uzdravenie nemohli prísť. Tak je to s každým hriechom. O čo skôr ho vyznáme a prosíme o milosť, o to skôr príde vyčistenie Kristovou krvou a uzdravenie. Čo sme sami zažili, dávajme ďalej a žehnajme milosťou a darom odpustenia a uzdravenia ľuďom okolo seba. „**Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý!**“ Nech môžu zvíťaziť nad strachom a spoznať Tvoju milosť a milosrdenstvo.

V živote človeka prichádzajú chvíle, keď trpíme nepokojom, zožierajúcim vnútro. Strácame istotu vo veciach, o ktorých sme boli presvedčení, že sú navždy. Prichádzajú zmeny, čo nás desia, a tak voláme: „*Pane, urob ma citlivou na Tvojho Ducha! Ty si slúbil, že si stále so mnou. Daj mi múdrosť a otvor mi oči! Daj mi rozvahy; ved' si Duchom pravdy.*“ – Ďakujem Bohu za chvíle, keď som uprostred paniky, ktorá ma chytala, mohla zakúsiť pokoj, ktorý tento svet nemôže dať ani vziať. Viem, že môj Boh je stále so mnou, nemusím sa báť – On všetko, čo sa deje, vyvedie na dobré. Prajem si, aby každý rodič, keď púšťa dieťa do tábora, zažíval ten pokoj, a preto vám žehnám: „**Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!**“

Svetlana Kõmives Francisci

Oblastná konferencia

Tohtoročná Oblastná konferencia sa konala vo zvláštnom koronavírusovom čase. A bola aj v niečom výnimočná: tentokrát sa termín konferencie posunul z plánovaného májového termínu na 20. júna 2020. Nestretli sme sa však na pôde bratislavského zboru, ako bolo pôvodne plánované: konferencia prebehla online formou cez videohovor. Výnimočné časy chcú výnimočné formy stretávania.

Konferenciu sme začali uvažovaním z Božieho slova, z textu Mt 10, 37 – 39, ktoré nám zvestoval brat superintendent Štefan Rendoš. Tu nám zaznelo, že človek bol stvorený pre vzťahy. Láska k Bohu sa môže dostať do konfliktu s láskou k blížnemu. Boh oceňuje našu službu, no kto však miluje službu viac ako Krista, nie je Ho hoden; veď služba nie je viac ako Kristus. To, že Ho nasledujeme, je kľúčové. Preto by služba nemala byť viac ako osobné spoločenstvo s Kristom – Jeho treba nasledovať.

Po zamyslení nad Božím slovom a modlitbe program konferencie pokračoval podávaním správ.

Začali sme správou superintendenta Štefana Rendoša, v ktorej členov konferencie oboznámil, že vzhľadom na situáciu s koronavírusom Rada SO ECM zostáva ešte rok v tom istom zložení ako doposiaľ, keďže hlasovanie by technicky nemohlo byť tajné.

Od vedúceho laikov brata Pavla Absolona v správe zaznelo okrem iného aj poďakovanie laikom, ktorí sa zapojili do služby písania Hesiela, či to, ako sa prepojenie generácií, ktoré prezentuje Európska rada mládeže, u nás darí realizovať na Letnom pobyte stanovákov.

Nasledovali správy finančná a revízná. Správy zo zborov tentokrát neboli čítané ani komentované delegátmi ani kazateľmi. Bol však vytvorený priestor na otázky k správam, čo niektorí členovia konferencie aj využili.

Po správach zo zborov nasledovali správy za oblasti práce. Za prácu s mládežou zaznela informácia, že sa pripravuje česko-slovenské

stretnutie mládeže v Mikulove 6. – 8. 11. 2020. V oblasti detskej práce sestra Henrieta Kocevoová pripravuje aj naďalej materiály pre detskú besiedku. Za oblasť práce sestier aj naďalej pokračuje vo funkcii sestra Gabriella Kopas.

V správe za diakoniú sestra Milena Belková okrem iného spomenula, že pomoc do Veľkých Kapušian a Kráľovského Chlmca tvorí asi polovicu sumy z 2 % daní; tie sa používajú na cestovné na rozvoz potravín a hygienických pomôcok pre núdznych ľudí, ktorých sestra Jarmila Nagyová navštevuje.

Za prácu v evanjelizačnom tíme nás brat Ľuboš Tagaj oboznámil, že pre koronavírus sa vikendovka posunula na koniec júna – školenie o evanjelizácii, ktoré sa malo konať v marci. Brat superintendent poďakoval všetkým, ktorí sú súčasťou tímu a prispievajú do Ohniska. Je to vlastne naša prezentácia a projekt našej cirkvi, v ktorom sa odráža naša viera, ale aj náš život.

Zaznelo aj poďakovanie sestry Mariane Kušiakovovej za prekladateľskú prácu z nemčiny, sú to väčšinou príspevky a listy od brata biskupa Patricka Streiffa. Brat superintendent sa poďakoval všetkým pracovníkom, ktorí pracujú v kancelárii ústredia našej cirkvi. V závere sa ešte brat Štefan Rendoš poďakoval bratovi kazateľovi Ľuboslavovi Sirkovskému zo zboru Gerlachov, ktorý odchádza do dôchodku; na jeho miesto nastupuje brat kazateľ Peter Mazúr.

V závere konferencie zazneli rôzne dôležité oznamy. Nasledovali spoločné modlitby. Záverečné požehnanie pre nás všetkých zaznelo z úst brata Ľ. Sirkovského. Boli to slová z 1. epištoly svätého Petra (ROH; 5, 6 – 11): *Pokorte sa teda pod mocnú ruku Božiu, aby vás povýšil svojim časom. (...) Bud'te triezvi a bdejte... (...) Ale Boh každej milosti, ktorý nás povolal do svojej večnej slávy v Kristu Ježišovi, keď ešte málo potrpíte, on sám vás dokoná, upevní, zmocní, položí na pevný základ. Jemu sláva i sila na veky vekov. Amen.*

Štefka Sklenarová

Dobří starí rodičia

Zivot je dar. Počas neho zažívame radosť i smútok, víťazstvá i prehry, sklamania, občas máme veľké očakávania. Súčasťou každého ľudského života je i starnutie. Je neodmysliteľnou časťou nášho života. Rovnako ako detstvo či dospievanie. A každá časť tejto životnej etapy má svoje dobré i horšie stránky. K tým horším určite patria prvé vrásky a šediny (okrem iných), k tým lepším zase radosť z vnúčat. Nie všetci máme rovnaký meter na ich výchovu a ovplyvňovanie. To, čo sme nestihli pri výchove svojich detí, alebo kde sme zlyhali, často sa snažíme napraviť pri vnúčatách. No nie vždy to platí. Je zlé, ak sa im snažíme podsúvať svoje ideály a predstavy.

Sme veriaci, čo znamená, že aj v tomto ohľade Boh od nás očakáva iné správanie ako správanie sveta. Preto je veľmi dôležité tráviť s vnúčatami čas, pozorne načúvať ich potrebám, strachu, nesmelosti. Dobré je zobrať ich občas na prechádzku a vysvetliť veci, ktoré ich možno trápia, ukázať iný pohľad. Rodičia sú často zaneprázdnení prácou, chodom domácnosti. A práve tu by mali mať miesto starí rodičia, ktorí sa nikam neponáhľajú, naopak, vysvetlia radi a nenásilným spôsobom, a aj tak môžu prezentovať vieru v Boha. Aj pri obyčajných stolových hrách či hraní *Človeče, nehnevaj sa!*, ktoré vie aj dnes veľa ľudí pri prehre doslova „vytočiť“. – Deti si zafixujú naše správanie. Budú si pamätať, či sme boli často nevrli a nahnevani, či sme sa prispôbovali ich potrebám, či naše sľuby boli plané a zostali nedodržané. Zapamätajú si náš charakter. Aký je teda náš charakter starého rodiča? Ak je tvarovaný Kristom,vidia ho a zapamätajú si ho navždy. Takisto je dôležité, aby sme s nimi nezaobchádzali ako s menejcennými. Lebo ich rozmýšľanie v súvislostiach vie

byť niekedy lepšie ako to naše.

Mne sa stala taká príhoda s mojím vnukom, mal vtedy asi päť rokov. Potrebovala som sa na niečo sústrediť, tak som mu prikázala, aby chvíľu tichučko sedel ako myška. A on mi bez váhania odvetil: „Ale myška nie je ticho, vieš, ona tak píska.“ – Úsmevné a zároveň na zamyslenie! Mal pravdu on, nie ja. Koľko takých situácií sme zažili, že sme sa my mohli učiť od svojich vnúčat?! Každý má tie svoje. To, čo je podstatné a všetkých nás spája, je naša viera. Viera je to najlepšie a najhodnotnejšie dedičstvo, ktoré má cenu zlata: pretrvá naveky. A práve vieru by sme mali zanechať svojim vnúčatám. Dôležité je v modlitbách za ne vraviť konkrétne veci (nielen abstraktné, ako „*požehnaj ho*“). Boh najskôr vie, čo potrebujú. Skôr ako my a ony samy. V Liste Efezanom 3, 20 sa píše, že On môže urobiť omnoho viac, ako my očakávame.

V Žalme 78, 4 sa zase dočítame, že to, čo sme my počuli a poznali, máme rozprávať budúcim pokoleniam. Prečo? – Odpoveď je jednoduchá: aby svoju nádej zložili na Boha. Ak budú kráčať ruka v ruke so živým Bohom, hoci aj púšťou, oázu vždy nájdu. Vyhnuť sa rôznym pádom a sklamaniam; pokušeniam, ktoré striehnu vo svete v tejto dobe. Naučme sa ich neustále povzbudzovať, a nie stále poučovať, i keď nám na to dávajú veľa dôvodov. Prestaňme vnímať len ich negatíva! Ak nás rania, naučme sa odpustiť a zabudnúť. Lebo to je podstata lásky. Milujme ich a najmä: hovorme im, ako veľmi ich miluje Boh! Božie slovo hovorí, že veľké požehnanie prichádza, keď vidíme deti našich detí (Ž 128, 6). Tak nech nám Pán pomôže vidieť a pochopiť požehnanie prichádzajúce z Jeho rúk!

Renáta Mihoková

Obrázok Antonija

Veľké srdce

Nie každý manželský pár môže mať deti. A tiež sú ľudia, ktorí zostali slobodní, bezdetní, ale milujú deti vo svojej (širšej) rodine a dávajú im svoju lásku a starostlivosť. Poznám rodičov, a určite aj vy, ktorí sa rozhodli otvoriť svoju náruč a byť rodičmi iným deťom. Napríklad Mirka a jej manžel Štefan mali jednu dcéru. Viac detí už nemohli mať. Ich dcérka si veľmi priala súrodencov a aj sa za to modlievala. Táto rodina žije v zahraničí a tam sa rozhodli pre adopciu. Nakoniec si adoptovali dve siroty, malé dievčatká z Kambodže, a zmenili im život. Dnes sú tieto dve sestry pomaly dospelé a veľmi šťastné, vďačné a aj úprimne veriace v Pána Ježiša.

Zuzka bola slobodná, keď si zobrala do výchovy Jožka, potom Davida a potom ďalšie deti. Jožko je dnes dospelý a šikovný chlapec, pre ktorého je Zuzka jeho naozajstnou mamou. Jolika si zobrala do výchovy 4-ročné dievča Máriu, ktorú bolo treba učiť základným návykom a vyžadovala si starostlivosť viacerých ľudí. Jej „mama Jolika“ spomína, že všetky starosti a ťažkosti za ňu niesla pred Pána a pred Boží ľud na bohoslužby. Dnes je z Márie samostatná 45-ročná žena, matka.

Neďaleko nás bývajú susedia, starší manželia, ktorí sú pre rodinu s malými deťmi, čo býva vedľa, náhradnými starými rodičmi. Nikto sa nemusí cítiť osamelý a zbytočný, ani v staršom veku. A ak nemáte deti ani veľkú rodinu, môžete byť niekomu duchovnou mamou alebo otcom. Zmeniť niekomu život môžete aj tak. Nech človek, ktorého vám Boh dá do cesty, vie, že je vzácny: Bohom stvorený a MILOVANÝ.

MB

Boh nám dal vnúčatá

(1. časť)

Raz som čakal u lekára a istá žena sa ma spýtala, či mám vnúčatá. Povedal som jej, že ich mám devätnásť, a ona v hrôze zalapala po dychu. – „Devätnásť!“ vykrikla. „Ako to vydržíte? Mám len dve a vyvádžajú ma z miery!“ – Jej reakcia ma najprv pobavila, potom zarmútila. Vnúčatá sa nemusia obliekať, ako by ste to chceli vy, alebo počúvať hudbu, ktorú počúvate vy; Boh vám ich však dal a miluje ich. Sú Božím darom pre vás, tak im dajte vedieť, že ich milujete, slovami aj skutkami.

Modlite sa za svoju rodinu a vnúčatá. Boh vie omnoho lepšie, čo potrebujú, viac ako vy sami... (Ef 3,20). Nemodlite sa len vo všeobecných termínoch („*požehnaj ich*“), ale špecifikujte svoje modlitby. Nemodlite sa len, aby ich Boh chránil, ale aby ich strážil pred pokušeniami a pred zlom, ktoré na mladých ľudí dnes útočí. Modlite sa, aby im Boh dal túžbu robiť to, čo je správne, a vyhýbať sa tomu, čo je zlé. Aby hľadali Jeho vôľu pre svoj život, keď dospievajú a starnú. Dajte im vedieť, že sa za ne modlite nie preto, že sa snažíte narušiť niečo v ich živote, ale preto, že ich milujete a hlboko prežívate, čo sa s nimi deje. A hlavne sa modlite, aby otvorili svoje srdce a život Ježišovi Kristovi a stali sa Jeho nasledovníkmi.

Vyhňte sa nástrahám. Môžeme mať bližšie k jednému vnúčatú viac ako k inému a podvedome stráviť viac času s týmto jedným a dávať mu viac darov. No Biblia hovorí, aby človek „nič nekonal z náklonnosti k niekomu“ (1Tim 5,21). Boh vytvoril každého z nich a miluje každého z nich – a mali by sme aj my. Naša láska a správne zaobchádzanie s každým by malo budovať ich vieru v seba samých a v Boha.

Myšlienky z knihy *Na ceste k domovu*, autor knihy: evanjelista Billy Graham (1918 – 2018)

Čo pre nás znamenajú vnúčatá

Biblia hovorí, že veľké požehnanie prichádza, keď vidíme deti našich detí (Ž 128, 6). Vnúčatá sú Božím darom. K téme *Dobří starí rodičia* sme oslovili niekoľko starých rodičov s otázkami: *Kolko máte vnúčat a v akom veku; čo pre vás znamenajú; za čo ste vďační; čo ich učíte – čo ich chcete naučiť; ako s nimi tráivate čas...*

Ďakujeme tým, ktorí na anketu odpovedali.

Máme jedenásť vnúčat. Kým bude zrejmená táto anketa, s najväčšou pravdepodobnosťou budeme mať vnúčat dvanásť; tu sú:

1. Barborka Pribulová, rod. Volentičová (31)
2. Jakub Volentič (28)
3. Veronika Nagyová, rod. Kráľová (26)
4. Dorotka Volentičová (23)
5. Tereška Kráľová (23)
6. Naomi Dzuriak (15)
7. Tobias Dzuriak (12)
8. Adelka Dzuriak (10)
9. Elizabeth Dzuriak (8)
10. Sebastián Kráľ (4)
11. Nelka Kráľová (2)
12. Jonatan Kráľ (0)

Na vstupné dvere nášho bytu nám naše deti namontovali drevenú tabuľku s nápisom: TU SA ROZMAZŇAVAJÚ VNÚČATÁ. My sa tomu nielenže nebránime, ale sme na to hrdí. Máme vnúčatá skoro každej ve-

kovej kategórie a všetky k nám rady chodia. Ale pokiaľ to môžeme regulovať, dovoľme, aby k nám na noc prišlo len jedno dieťa. Kým doma medzi sebou si musí každý vydoberať a chrániť svoju pozíciu, u nás je ako kráľ. Chodíme okolo neho, ponúkame mu, čo nám len napadne, a robiť môže, čo chce. Samozrejme, pod naším dohľadom.

Raz som si potreboval v ateliéri niečo súrne dokončiť, keď k nám prišiel Tobi. Ten mal však pranie, aby som si s ním v obývačke na koberci staval garáž z LEGA. Veľmi ťažko som ho presviedčal, že mám povinnosti. Začal sa hrať sám. Keď sedel na koberci obrátený chrbtom k dverám, potichučky som sa začal vykrádať cez dvere vedúce na chodbu. Bál som sa, že keď sa obzrie, zbadá ma a zas ho budem musieť zasypať logickými argumentmi dospelých. S tou najväčšou opatnosťou som sa dostal na chodbu a ticho som zavrel za sebou dvere. Vyhral som. Tobi nič nezbadal. Vybehol som na schodište. Keď som bol asi na piatom schode, niečo ma zastavilo a začal som sa pýtať sám seba: „Pred kým to vlastne utiekám? Pred vlastným vnukom?? Ktovie, ako dlho ešte bude chcieť byť so mnou a hrať sa na koberci...“ Zovrelo mi dušu. Obrátil som sa a vrátil som sa do bytu. Sadol som si vedľa vnúčika a povedal som mu: „Tobi, podaj mi tú zelenú...“

Keďže vždy máme pri sebe nejaké vnúčatá, a to už tridsať rokov, prišiel som na zaujímavú myšlienku. Najprv som si myslel, že ja

som ten, čo tie vnúčatá stráži. Dnes viem, že to Boh stráži mňa práve cez tieto moje vnúčatá.

Odmala ich vodíme do zboru, aby vedeli, kde sú doma. Nevieme im zanechať majetky, ale vieme, že najcennejšie je ísť po Božej ceste. Nevieme, koľko času nám Boh dá, aby sme spolu s nimi mohli kráčať týmto životom, tak im chceme ukázať na svojich výhrach i na svojich prehrách, že najlepšie je životom kráčať s Ježišom.

Počuli ste niekedy modlitbu vnúčika? Možno sa usmejeme, keď počujeme: „Pane Bože, ďakujeme Ti za obed, za jedlo a za papu. Amen.“ Som si však istý, že Boh sa takejto modlitbe nesmeje. Možno sa však smeje na niektorých mojich prianiach, ktoré vyslovujem v modlitbe.

Pane Bože, ďakujeme Ti za vnúčatá!

Gitka a Slávo Kráľovci

Sme Bohu vďační, že môžeme vidieť deti našich detí – naše vnúčatá. Sme vďační, že sú zdravé a krásne, že sú rodičmi dobre vedené a vychovávané nielen v telesnej, ale i v duchovnej oblasti. Snažíme sa im v tom i my starí rodičia pomáhať, preto vždy, keď sme spolu, nájdeme si čas nielen na hry, prechádzku, zábavu... ale i na pieseň, biblický príbeh či modlitbu. Uvedomujeme si, že teraz je čas správne ich viesť, formovať, vysvetľovať, motivovať, aby – keď vyrastú a osamostatnia sa – dokázali správne žiť a dali sa viesť Pánom, na ktorého sme sa snažili i my starí rodičia svojím životom poukazovať.

Zatiaľ máme desať vnúčat – a pravdepodobne to nie je konečné číslo. © Najstarší je Vilko, bude mať sedemnásť, nasleduje Adelka (14), Šimon (13), Lea (12), Leila (7), Anička (6), Noel (5), Jurko (1), Damián (1) a najmladšia je Emma, ktorá ma štyri mesiace.

Prosíme, keď sa pozriete v časopise na tieto deti, vyšli modlitbu aj za ne. Modlime sa denne za všetky malé, väčšie i dospievajúce vnúčatá vo svojich rodinách. Ako starí rodičia pomáhajme pri ich výchove a buďme im dobrým príkladom, aby si aspoň občas, keď tu už nebudeme, mohli zaspomínať a povedať: „Dedko, babka, ďakujem.“

Lubo a Vierka Sirkovskí

Máme 5 vnúčat, jedného pravnuka. Tie, ktoré sú už dávno dospelé, žijú si svoj život. V mnohom sú pre nás obdarovaním a obohatením:

Jakub (30), Dominika (29), Matej (23), Laura (18), Matúš (12), pravnučík Dominik (3).

Matúš chodí ešte na základnú školu, žije v Smoleniciach a Laura študuje.

Najviac času sme trávili i trávime s vnúčkou Laurou, rada s nami chodila na dovolenky. Matúš k nám veľmi rád chodil, keď bol mladší. Dnes má už tiež svoje záujmy.

Čo sa týka odovzdávania duchovného dedičstva, nie je to tak, ako by sme si želali. Dnes sú deti proste iné. Tak sa za ne denne modlíme a veríme.

Nevieme, akú má Pán Boh pre ne cestu.

Bohuvěra Holešová

Sila ukrytá vo svedectve

(Tri ohlasy z víkendovky s názvom Budovanie evanjelizačného tímu)

Počas pobytu na Donovaloch (26. – 28. 6. 2020), ktorý organizoval brat Luboš Tagaj, sme sa okrem spoločného voľného času venovali aj rôznym témam. Hlavnou myšlienkou bolo uvedomiť si, že náš všemohúci Boh je Bohom kreativity. Keď sa pozrieme na začiatok Biblie, vidíme, aký kreatívny je náš Boh: ako stvoril všetko okolo nás. Keďže sme stvorení na Jeho obraz, aj my máme v sebe kreativitu a len na nás záleží, či jej necháme voľný priestor, alebo ju ešte len potrebujeme zobudiť.

Každý môže do spoločenstva priniesť niečo nové, niečo zo seba; niečo, čím môže prispieť napríklad aj k evanjelizácii. Dôležité je uvedomiť si túto pravdu a tešiť sa z nej. Prvý večer sme preberali spôsoby evanjelizácie na ulici; čo by sme mohli vylepšiť alebo, naopak, kde ubrať. Rozprávali sme sa aj o spôsobe evanjelizácie cez službu Fusion, čo je práca s mládežou cez hudbu. Delili sme sa o výhody tejto služby, o radosť aj o to, čo je na tejto službe náročné.

V sobotu doobeda sme si cvičili tvorivosť prostredníctvom zábavných hier, napríklad na asociácie – povedali sme nejaké slovo z Biblie a každý zaradom musel čo najrýchlejšie povedať slovo, ktoré s tým úzko súvisí. Dôležité je rozprávať sa o týchto témach a deliť sa o ne. Svojimi službami sme sa mohli navzájom inšpirovať.

Lydka

Mne sa na víkendovke najviac páčila, samozrejme, krásna príroda v okolí Donovál, ale aj pestrý program, obzvlášť krátka diskusia a rady, ako správne a výstižne hovoriť svedectvá. Napr. vedieť svedectvo podložiť Slovom z Biblie a nebať sa prekonať trému, ktorá cvikom postupne odíde.

Mari B.

Pri pohľade na to, ako Boh tvoril a tvorí, koľkú moc prejavuje v jednej ľudskej bytosti a akou múdrosťou disponuje pri režirovaní jednej životnej cesty, musí človek buď žasnúť, alebo sa neochvejne radowať a veriť, že štipka kreativity sa nalepí aj do jeho srdca; že mu prejde do rozumu a rozotrie sa mu na dlane. Pripomienka toho, že fantázia a čokoľvek je s ňou spojené, teda originalita a ochota podieľať sa na novom a nelipnúť neustále na starom, sa opakovala aj v rámci víkendového pobytu určeného pre mládež a zameraného na nachádzanie iného než len zaužívaného spôsobu, ako vzdať Stvoriteľovi úctu, čo Mu náleží.

V rámci programu sa hovorilo o všeličom – o tom, aká sila je schovaná vo svedectve a že sa dá zbaviť aj takej potvory, akou tréma bezpochyby je; že spoločnosť si vyžaduje udrutie na správnu strunu a to sa môže uskutočniť aj prostredníctvom scénky s jasným a na Bibliu založeným poslanstvom; a že je čosi, čo nikdy nezostarne a nespráchnivie a je potrebné venovať tomu pozornosť a osviežovať svet, že nie je správne posudzovať, a už vôbec nie odsudzovať.

Pravdaže, obohacujúca bola najmä spoločnosť, pretože už len vzájomná blízkosť dodávala chuť smiať sa a dopomáhala tomu aj počasie a slnko, ktoré hrialo, ale nepálilo, akoby sa aj ono rozhodlo zúčastniť sa a aspoň takto prispieť

k všeobecne dobrej nálade.

V pamäti mi utkvie najmä známa myšlienka, ale beztak na ňu často zabúdam: že pokiaľ nie je akákoľvek služba daná na základ, akým Biblia bola, je a aj bude, potom je nedostatok. Je to, akoby ti niekto vložil do dlane nôž, ale keď si sa ním pokúsil rezať a krájať, bolo to neúspešné. Ale *Božie slovo je ostrejšie než dvojsečný meč* a... (Heb 4,12)

Mišel

Čakať nečakané

CampFest INAK 2020. Aj takto by sa dal nazvať tohtoročný CampFest (CF). Koná sa už vyše 20 rokov. Organizátori vybrali v januári 2020 tému: *Čakať nečakané*. Vtedy ešte nevedeli, aký aktuálny bude tento názov! A pretože sa CF nemohol konať tak, ako po uplynulé roky, s návštevnosťou cca 6 500 ľudí, organizačný tím sa rozhodol, že namiesto troch dní bude CF celý mesiac, a to od 10. 7. do 10. 8. 2020. A tak sa Ranč v Kráľovej Lehotke premenil na miesto stretávania, rozhovorov, modlitieb, odpočinku. Ľudia sa mohli stretnúť, porozprávať, a nemuseli sa ponáhľať. Program bol len popoludní a večer. Vždy v sobotu sme si my metodisti zvykli spraviť spoločnú fotku. Tentokrát sa to nedalo. Brat Števo Rendoš bol na CF v júli a slúžil v modlitebnom tíme. Timo Tagaj tam hral dva dni s kapelou BCC Worship. A my štyria (môj otec, dcéra Miriam, jej kamarátka Marianna B. a ja) sme tam boli dva predposledné dni, 8. a 9. augusta.

Na seminári s Dannym Jonesom sme počuli o misii. Danny je z USA a v súčasnosti je kazateľom v BJB v Bratislave na Palisádach. Spolu s dvomi slovenskými misionármi organizuje kurzy Kairos, ktorými mobilizujú cirkev na Slovensku do misie; slúžia na vystrojenie jednotlivcov aj celých zborov, aby si našli svo-

je miesto vo Veľkom poverení (Mt 28, 19-20). Danny hovoril aj o tom, že príchod Pána Ježiša je veľmi blízko, aby sme boli pripravení. Hovoril tiež povzbudzujúce správy, ako v Nepále, v Indii a inde pribúdajú kresťania. Večerný program začala kapela Espé. Boli sme vyzvaní, aby sme neoslavovali Boha iba zo zvyku alebo len tak, ako sme zvyknutí. Po piesňach prehovoril k téme *Čakať nečakané* vedúci kapely Jullo Slovák. Je čas chváliť Pána, modliť sa, siasť s očakávaním. Čo ak bude Boh od nás čakať iné, než sme zvyknutí? V Evanjeliu podľa Lukáša (3, 16) ľudia očakávali, že Ján Krstiteľ je Mesiáš. Ale on odpovedal: „... ide mocnejší odo mňa, ktorému nie som hoden rozviazať remienok na jeho obuvi; ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom.“ – K Pánovi sa treba obracať. Pohľad na Neho nás mení. Vďaka Jeho obeti máme prístup do duchovných sfér a môžeme odtiaľ prinášať veci na zem.

Náš Boh je dobrý a môžeme očakávať oveľa viac, než sme zvyknutí.

Milena

Moji starí rodičia (Anketa)

K téme *Dobří starí rodičia* sme oslovili aj mladých ľudí s otázkami: *Čo pre teba znamenajú starí rodičia; čo ťa naučili; či ťa usmerňujú, keď robíš nesprávne rozhodnutia; v čom sú pre teba vzorom; či mali (majú) na teba nejaký vplyv; aký máte vzťah...*

Tu sú odpovede tých, ktorí na anketu reagovali:

Rebekah: Pred pár rokmi sme sa navštevovali aspoň raz za týždeň, ale teraz je doba medzi hovormi čoraz dlhšia. Je to zvláštne, keď spomínam na to, akí sme boli všetci v mojom detstve. Ako som dospela, začala som sa viac zaujímať o svojich starých rodičov, aj z matkovej, aj z otcovej strany – ich rozprávky a spomienky... a pomaly som zistila, že ako dieťa som ich poznala málo.

Starí rodičia sú mi veľmi vzácní a tiež reprezentujú moje detstvo. Veľmi ma ľúbia a z tej lásky často čerpám silu a motiváciu, lebo chcem, aby mohli byť vždy na mňa pyšní. Skôr než praktické veci ma naučili, ako sa dobre správať k ľuďom a tiež o veciach, ktoré si treba v živote skutočne ceniť – veci ako rodinu a kamarátstva.

Málokedy sa spýtam, či robím niečo zle, lebo už som sa sama za seba rozhodla, čo chcem. Nie je to dobrý zvyk, ale keď ide o niektoré rozhodnutia, často premýšľam nad názorom starých rodičov aj rodičov, či by so mnou súhlasili.

A či majú na mňa nejaký vplyv? Keď sa musím v niečom dôležitom rozhodnúť, tak premýšľam, či by z toho boli šťastní aj starí rodičia. Chcem, aby schválili moje rozhodnutia a aby videli v mojom živote pokoj a šťastie.

Matej: Moji starí rodičia sú pre mňa symbolom detstva. Trávil som tam čas, keď som bol ešte škôlkar a bol som chorý alebo som u nich trávil prázdniny či mnohé víkendy. Pamätám si na úsmevné časy, keď ma mal dedko popoludní učiťkať, aby som zaspal. Ja som mal však na neho takú fintu, že som ho škrabkal po hlave, a namiesto mňa zaspal dedko. Vyšiel som potichu z izby a babke som slávnostne oznámil, že konečne už zaspal. ☺

Starí rodičia, či už z otcovej alebo z matkovej strany, boli veľmi pracovití a k tomu viedli aj nás vnúčatá. Takže to je také motto, ktoré ma vedie: že bez práce nedosiahnem to, čo by som chcel. A ešte jedna veta, ktorá mi rezonuje doteraz. Keď som ešte chodil do školy a nechcelo sa mi učiť, tak som často počul: „Učíš sa pre seba, nie pre otca či mamu.“

S mojimi starkými som mal a mám dobrý vzťah, aj keď v mnohom sa naše názory rozchádzajú, veď viete, „generačný rozdiel“, ale som rád, keď ich môžem navštíviť a najesť sa babkiných koláčov, tie sú veru jedinečné.

Barbora: Starí rodičia – babka a dedko, ako ich volám –, majú v mojom živote veľmi významné a dôležité miesto a máme spolu úprimný a otvorený vzťah. V prvom rade sú babka a dedko tými, ktorí viedli moju mamu k Bohu, a tým priniesli evanjelium aj do môjho života. Obeťavosť, dobrosrdečnosť a láskavosť sú vlastnosti, ktoré ich vystihujú a mňa inšpirujú. Je jedno, kto a kedy k nim príde, vždy majú dvere otvorené a sú pohostinní. Príkladom sú mi (nám) aj v manželstve. O rok to bude 50 rokov, čo sú manželmi, a stále v ich vzťahu nechýba humor. Veľmi ich ľúbim a som vďačná Bohu, že ich mám.

pripr. Milena Belková

Aké dedičstvo po sebe zanecháš?

„Dobrák zanechá dedičstvo svojim vnukom...“ (Prís 13,22)

Aké dedičstvo zanecháš svojim vnukom ty? Každý deň sa neviditeľným spôsobom dotýkaš svojím životom životov iných ľudí. Najlepšie dary nebývajú vždy predmetom dedičstva. Mal by si zanechať niečo, čo bude ukazovať, kým si bol. Jedna vec je merať úspech množstvom peňazí, ktoré máš na bankovom účte; veľkosťou svojho majetku a hodnotou akcií, ktoré vlastníš. Niečo úplne iné je zanechať niečo vzácne – trvalé, nepominuteľné. Takým dedičstvom je

zanechať dobrý príklad: v manželstve, vo výchove, v práci, v správaní sa k iným, ale hlavne – vo vernosti Bohu. Svoje svetlo môžeš nechať jasne svietiť, aj keď tu už nebudeš.

Každodenná práca, robená pre Boha, získava večnú hodnotu. Tí, ktorí nasledujú Krista, môžu pomôcť aj iným, aby Ho nasledovali.

Bože, pomôž nám byť Ti vernými a žiť tak, aby sme na konci svojho života mohli vyhlásiť, že náš život bol dobrým bojom. Nech náš odkaz pre našich vnukov bude dobrým príkladom hodným nasledovania Teba. Nech naša viera v Pána Ježiša pomôže zachrániť tých, ktorí tu po nás zostanú. Amen.

Daniel Zajac, Michalovce

Slávnosť v Gerlachove

V nedeľu 12. 7. 2020 sa konala v zbere Gerlachov (farnosť Michalovce) slávnostná bohoslužba. Brat kazateľ Ľuboslav Sirkovský po 11 a pol roku služby odchádzal do dôchodku, a tak brat superintendent Štefan Rendoš poďakoval za vernú službu bratovi Ľubovi a jeho manželke Vierke. K poďakovaniam sa pridali aj miestni bratia a sestry, pre ktorých bol brat Ľubo, ako vyznali, otcom i bratom. Na slávnosti sa zúčastnila aj sestra kazateľka Svetlana Kõmives Francisti, niekoľko členov z farnosti Michalovce a z farnosti Trnava. Novým pracovníkom sa stal brat Peter Mazúr, ktorý je od 1. 7. 2020 pomocným kazateľom a tento rok ukončil teologické štúdium v Banskej Bystrici s titulom Mgr. Brat Rendoš ho uviedol do služby. Jeden miestny brat povedal: „Brat Vojto Sirkovský postavil základy zboru, brat Ľubo Sirkovský staval múry a brat Peter bude ten, ktorý bude v stavbe pokračovať.“

Prajeme bratovi Petrovi aj jeho manželke Lydke, aby ich Pán Boh posilňoval a viedol v tejto službe a aby zbor v Gerlachove mohol byť budovaný a ako Pánovo dielo rásť na Božiu slávu.

MB

Dobrá otázka

Rád si čítam literatúru zo židovského prostredia. Múdrosť, tradície, príbehy, anekdoty, hádanky. V knižočke *Jidiše Kop** som sa dočítal, že v židovskej škole myslenia je otázka cenená viac ako odpoveď. To ma zaujalo a často si na tento zaujímavý postoj spomeniem. Dobrá otázka je už znamením, že sme si všimli problém a začíname ho riešiť.

Keď chýba dobrá otázka, znamená to, že sme si nič nevšimli; nič nás netrápi a o nič sa nestaráme. A to nie je celkom v poriadku. Predtým ako sa

na niečo podujme, mali by sme si položiť základné otázky; ako keď Ježiš hovoril podobenstvom o kráľovi, čo sa chystal do vojny, ale najprv si spočítal, aké má šance na úspech. Ježiš kládol dobré otázky. Pýtal

sa učeníkov: „Za koho ma ľudia pokladajú?“ (...) „A za koho ma pokladáte vy?“ (Mk 8,27.29) – Občas sledujem na YouTube apologetické diskusie, kde známy rečník Ravi Zacharias odpovedá na množstvo otázok z pléna. Vždy, keď dostane otázku, ktorú mu moderátor prečíta, začne svoju odpoveď vetou: „To je dobrá otázka...“

Nedávno som dostal otázku, či by som niečo nenapísal do slávneho časopisu *Ohnisko*: že čo je nové a ako sa máme... ☺ „Tak, to je dobrá otázka,“ uznal som. Prehodil som si kláves-

nicu počítača na slovenskú a začal som písať.

Je ráno, vstal som niečo po šiestej, vypil som kávu a pozdravil som sa s Rachel. Oznámi mi, že má dohodnutý telefonát s priateľkou z Lincolnshire, Horncastle, Lucy. S Lucy sme sa zoznámili, keď sme sa presťahovali do Anglicka v r. 2013. Prvýkrát sme sa stretli v zbere na stretnutí klubu pre matky s deťmi v predškolskom veku. Asi sa zrodilo dobré priateľstvo, lebo keď sme sa potom po piatich rokoch sťahovali na moje prvé služobné pridelenie do Sittingbourne v Kente, tak sa Lucy s Rachel dohodli, že si budú telefonovať. A tak to aj je. Niekedy aj tri hodiny. Obdivujem svoju ženu.

Dokáže telefonovať tri hodiny! Ja by som to nedokázal. Išiel som na svoju rannú turistiku a vedel som, že keď sa o hodinu vrátim, Rachel a Lucy ešte budú zachraňovať svet.

Moje ranné expedície sú také ostatky môjho dobrodružného

ducha. Prejdem cez cestu k detskému ihrisku a cez diery v plote a už som v tom správnom svete. Predo mnou sa rozprestiera hruškový sad; po pravej strane je starý kameňolom a za hruškovým sadom je ešte čerešňový sad a potom cestička vedie hore kopcom cez pole. Keď sa dotrepem na kopec, tam je ďalší sad jabloní a nekonečné pole obsiate bôbom. Teraz je bôb zakvitnutý a celé to tam vonia ako v nebesiach. Trvá mi to tak hodinku, kým som späť doma. Rýchlo niečo zjem, a to je aj šanca stretnúť niektoré z detí, ktorými nás Hospodín obdaril.

Obyčajne najstaršia **Rebekah** príde prvá. Rebekah práve dokončuje prvý rok na univerzite v Norwichi. Dala sa na štúdium ilustrácie. Teraz, keď sme všetci strategicky v domácom väzení, Rebekah robí skúšky online. Včera dopísala záverečnú prácu a je to vidieť. Ako keby sa zmenil svet. Je usmiata. Aké to je, keď sme obťažaní a ustarostení, a keď sa nakoniec k niečomu dopracujeme, tak sa nám vráti úsmev! Niekedy trochu mešká, ale vždy sa nakoniec vráti.

Daniel sa objaví až neskôr, okolo desiatej. Nie je to lenivec, len vec je taká, že všeobecný príchod vírusu ho zastihol práve pred maturitou (tu sa to volá A levels). Tak pozorujem, že Daniel si nesie v živote zvláštny extra diel Božieho pozhňania. Nevie to vysvetliť, ale vždy sa mu darí. Teším sa z toho ako otec, lebo mne sa vždy nedarí a bál som sa, že to po mne zdedí. Ale nestalo sa. Takže Daniel sa vyšmykol z maturit a záverečné známky im učiteľia vypočítajú z priemerov. Musím povedať, že pracoval na sebe tvrdo a teraz sa môže spoliehať na dobrú reputáciu u učiteľov. Keďže sa mu takto nečakane skončila škola, našiel si prácu. Robí na paletovom vozíku vo veľkosklade v supermarkete Morrisons, čo je niečo ako Tesco. Aj to je pozhňanie. Vidím, koľko veľa ľudí je bez práce. Pán sa o neho stará; je v dobrých rukách, teším sa.

O **Katke** nemôžem písať, lebo nič neviem. Viem, že má 13 rokov, ale vždy sa pomýlim, keď jej idem kázať o živote. Viete, ako znie dôležitá súčasť otcovského monológu svojmu dieťaťu: „Už nie si malé dieťa, máš 13 a musíš...“ Ale ja sa vždy pomýlim a poviem „12“, a to je koniec. Na svoju obranu musím povedať, že nechápem, kedy nazbierala tie roky a kam sa podel ten čas.

Emilia stále tvrdo pracuje na svojom charaktere. Je to kombinácia všetkých hurikánov, sopečných explózií a zemetrasení, aké sa kedy udiali v histórii Zeme. Obdivujem jej energiu, horlivosť a radosť, s akou sa nadchne pre veci;

ale keď to nie je práve to, čo si plánovala, všetky prírodné živly sú len takým jemným vetrikom v porovnaní s jej názorom.

Teraz sme všetci doma. Objavujeme potenciál internetu na zvestovanie Božieho kráľovstva. Je to veľké dobrodružstvo a každý deň je veľkou milosťou. Premýšľam nad otázkami, ktoré by sme mali riešiť. Čo to chce byť, táto svetová pauzička? S čím sa stretneme, keď sa všetci vyrojíme do ulíc? Čaká nás ďalšia svetová ekonomická kríza? Bude veľká nezamestnanosť? Ako sa nanovo rozbehnú bohoslužby? – Príde prebudenie. V Anglicku bolo pred koronou v nedeľu na bohoslužbách 6 % populácie. Teraz počas korony štatistiky skočili na neuveriteľných 25 %. Je naozaj Anglicko tak pozadu? Všetka úcta slovenskej mentalite a tomu, ako vláda vládla počas tohto strašného obdobia vírusu!!!

Pozdravujeme všetkých na Slovensku.

Robo Zachar s rodinou

Článok prišiel do redakcie 26. 5. 2020.

*BONDER, Rabi Nilton. 2008. *Jidiše Kop*. Preložil Jakub Guziur. Praha: Knižní klub, 2008, s. 28.

Láska na prvý pohľad

Vziať si od niekoho dar útechy je to najhrovejšie, čo v ťažkom čase zacelí ranu alebo aspoň vo významnej miere prispeje k uzdraveniu.

Nie je však dobré, ak sa útecha len berie a berie, pričom sa nikdy nevracia späť. Veď ak niekto dostane potešenie a sám potom poteší, uniká nebezpečenstvu, že sa mu zásoba útechy príliš rýchlo minie. Jej tajomstvo spočíva v tom, že čím viac sa posúva k strápeným, aby im uláhčila, tým viac jej zostane v duši darcu.

Rebeka by mohla byť prezentovaná toľkými spôsobmi, koľko je človek ochotný v jej príbehu vidieť a pochopiť. Dcéra, ktorá poslúcha, ale má aj vlastné presvedčenie a nebojí sa ho uplatniť. Prijemná spoločníčka a milujúca matka. Pre mňa je najvýraznejšia ako Rebeka, žena útechy.

Poverenie a prísaha

Abrahám, muž viery, ktorého Boh dokonca nazval priateľom, zostarol a jeho sila vekom vprchala. Na smrteľnej posteli však nezabudol prejavíť záujem o syna Izáka. Ako by aj mohol zabudnúť, keď si ho toľko želal a Boh mu vyhovel!

Izák vyrástol v mládenca, ktorý by už bol aj vhodný na ženbu. Jeho otec však odmietal možnosť oženiť ho so ženami, ktoré sa nachádzali v rovnakom kraji. Povolal teda sluhu Eliezera a zaprisahal ho, aby vycestoval tam, kde sa Abrahám narodil; tá krajina bola v jeho očiach jediným domovom.

Eliezer prisahal a zveril nadchádzajúcu cestu do rúk Hospodina. Nech ju On korunuje úspechom: aby bol oslávený Najvyšší, a nie človek.

Znamenie

Po príchode Eliezera do onej krajiny si zia-

dal znamenie. Stál na mieste, kde sa v podvečer schádzali ženy, aby nabrali do džbánov vody. Eliezer sa modlil, aby sa tá, ktorá by pre Izáka mohla byť najlepšou manželkou, ponúkla nabrat' vodu jemu i ťavám.

A hľa, pred neho si zastala Rebeka. Prihovorila sa mu a sľúbila, že naberie vody nielen jemu, ale aj napojí ťavy. Vtedy Eliezer ihneď poďakoval Bohu a vybral sa za ňou do domu, kde bývala, aby celej rodine vyrozprával, prečo prišiel a aké šťastie ho stretlo.

Postoj rodiny bol neutrálny, konečné rozhodnutie nechali na Rebeku. Ak ona chce ísť, tak nech ide a stane sa manželkou Izáka. A ona súhlasila.

Láska na prvý pohľad

Izák sa nachádzal na poli, keď prichádzal Eliezer a prinášal so sebou aj nevestu. Izák pozdvihol oči v rovnakej chvíli, ako sa Rebeka pozrela smerom k nemu. Oči sa im do seba vpili, a hoci to nie je v Biblii opísané priamo, nepochybujem o ich vzájomnej láske na prvý pohľad. Izák si Rebeku vzal a ešte viac si ju zamiloval. Stratil síce matku, ale porozumel tomu, že Rebeka mu bola daná ako útecha od Boha.

Manželstvo sa naplnilo: z jej lona vzišli dvojčatá, Ezáv a Jákob, od začiatku predurčení navzájom sa zrážať. Aj tak si však Rebeka ponechávala osobnosť, ktorú do nej Boh vdýchol, a ochotne spolupracovala na uskutočnení – napĺňala, čo sa nevyhnutne muselo stať.

Vlastnosti útechy

Útecha je pre každého, ale nie každému sa dostane. Útecha si nevyberá, ale utešiteľ si často volí, aby sa jej vyhol. Útecha nikoho nevynecháva, ale predsudky ju predbiehajú a mýlia človeka, potkávajú na ceste k studni.

Ak by Rebeka zmysľala pyšne a odoprela by vodu pocestnému, nevypočula by si sluhovo rozprávanie o Bohu a Izákovi. Ak by si ho nebola vypočula, nemohla by Eliezera sprevádzať pri návrate domov. Ak by ho nesprevádzala, nezaľúbila by sa do Izáka a on by si ju nezamiloval. A ak by medzi nimi nevzniklo puto, Izák by

Božia starostlivosť o seniorov (... a nielen o nich)

V posledný deň starého roku si zvykne- me ťahať verše pre jednotlivé skupiny v zbere. Ja som ťahal verš pre seniorov. Boli to naraz tri verše z 91. žalmu (5 – 7): ... *nemusíš sa báť... ani moru, čo sa prikráda v tmách, ani náказы, čo pustoší napoludnie...* – Zvláštne slovo, ktoré sme prijali vo viere v najvyššiu Autoritu! Zďaleka som si nemyslel, že je to veľmi konkrétne Slovo, nielen pre nás seniorov, ale pre všetkých veriacich na svete.

Chcem sa v krátkosti s vami podeliť, čo sme si na januárovom a februárovom stretnutí o tomto texte z Božieho slova povedali. Budem citovať z pripraveného textu.

Zhodli sme sa na tom, že sú to verše plné Božej vernosti, verše plné nádeje, verše plné optimizmu, verše plné zaslúbení.

Komu patria tieto verše? Neboli by vhodné pre ľudí, čo pracujú v infekčnom prostredí alebo na iných rizikových miestach, kde ľudia umierajú? – Nie. Odpoveď nájdeme hneď v prvom verši. Tento žalm patrí tým, ktorí *byvajú v úkryte Najvyššieho*, ktorí spod Jeho ochrany za žiadnych okolností nevychádzajú a ktorí nocujú v tóni Všemohúceho. Tieto verše patria nám seniorom, lebo sme si ich vytiahli pre tento rok. Možnože sa niektorých z nás dotknú veľmi konkrétne; že pocítíme ich dosah na vlastnom živote. Aj keď im dnes celkom nerozumíme, iste časom všeličo veľmi konkrétne pochopíme...

V šiestom verši je pre nás povzbudzujúce slovo: **nemusíš sa báť**. Nie je tam napísa-

bol ochudobnený o útechu po smrti milovanej matky a zožieral by ho smútok veľký ako svet.

Útecha nemyslí iba na dnešok, ona ďaleko prekračuje budúcnosť. Ovplyvňuje a je jednou z neoddeliteľných súčastí kruhu, v ktorom sa človek točí. Vraj sa mu hovorí kolobeh života.

Michaela Mihoková

né, že nás obide mor alebo nákaza, to všetko sa nás môže dotknúť, hoci len okrajovo; môže nás to zasiahnuť, nemusí nás to minúť, ale vo všetkých prípadoch **je s nami Boh**. On prikázal svojim anjelom, aby nás chránili na všetkých našich cestách. Na všetkých. On je s nami vo všetkých našich búrkach života, hoci sa niekedy zdá, že spí (Mt 8,24). *Nedrieme veru ani nespí ten, čo stráži Izrael.* (Ž 121,4) – *Hospodin je tvoj strážca. Hospodin je ti záštitou po pravici.* (Ž 121,5)

Nemusíme sa báť moru, čo sa prikráda v tmách, ale nebezpečenstva, ktoré nemusí mať osobný charakter. Môže to byť aj zvrátený duch doby, čo na nás útočí aj dnes. Veď či je málo zvrátenosti okolo nás v dnešnej dobe? Na Slovensku aj inde na svete. Ako sa tomu brániť? Nevychádzať spod ochrany Božej. Morová nákaza sa šíri akosi sama od seba. Môže pustošiť v tme aj napoludnie. Nech nám Pán dá múdrosť, aby nás nezachvátila tma (Jn 12,35).

V každom prípade sa vo svojom živote musíme podriaďovať, poddať Bohu. Len v Božom úkryte sa môžeme cítiť bezpečne. Dokedy? Až do slávneho stretnutia s našim Pánom. To nám chce Božie slovo cez Ducha Svätého povedať. Aká to nádej pre nás seniorov! Slávna nádej, ktorá nezahanbuje. On nám dá vidieť svoje spasenie.

Ján Baláž

(Pre Ohnisko napísal MUDr. Ján Baláž, člen zboru BJB Košice.)

Nápis, ktorý poteší

Ked' som šiel pred tromi rokmi na koncert skupiny Matuzalem do Serede, využil som v Trnave čas na prestup z vlaku na malú prechádzku po meste. Keď som vošiel Bernolákovou bránou, zaujal ma nápis na jednom z rožných domov, lebo podobný nápis máme v Pezinku na starej radnici (<https://media-cdn.tripadvisor.com/media/photo-s/03/f9/65/3a/radnica-cafe-bar-restaurant.jpg>). Na našej radnici je to text z proroka Malachiáša. Zvedavý som bol, čo hovorí ten trnavský, tak som si ho odfotil. Až dnes pri upratovaní fotiek som ho znovuobjavil a dal som si malú námahu zistiť, čo je to za text. Aj tento trnavský je z Bible: Žalm 34,12-15

Pôvodný text:

VENITE FILII AVDITE ME, TIMOREM DOMINI DOCEBO VOS – QVIS EST HOMO QVI VVLT VITAM DILIGIT DIES VIDERE BONOS PROHIBE LINGVAM TVAM A MALO ET LABIA TVANE LOQVANTVR DOLVVM DIVERTE A MALO ET FAC BONVM INQVIRE PACEM – ET PERSEQVERE EAM – PSALMO XXXIV X XII 16

Pod'ťe, deti, čujte ma, naučím vás bázni Pánovej. Miluje niekto život a chce požívať dobro v šťastných dňoch? Zdržuj svoj jazyk od zlého a svoje pery od reči úlisnej. Unikaj pred zlom a dobre rob, hľadaj pokoj a usiluj sa oň. *(Katolícky preklad)*

Súvisiaci článok:

<https://www.trnava.sk/userfiles/file/oktober.pdf>

Lubo Herda

Nenávidela som 7. august

Prešla som si peklom a veľkým trápením. Odvrátila som sa od Boha, opustila Boží ľud a vydala som sa.

Celý manželský život som nenávidela 7. august, pretože vtedy som povedala áno svojmu neveriacemu manželovi. Hneď som zbadala, že som neurobila správne. Zvláštne bolo, že o 20 rokov neskôr to bol znovu 7. august, keď nastala v mojom živote veľká zmena. Bola som pozvaná do zhromaždenia. Už pri dverách modlitebne som pocítila Božiu lásku a mala som pre ňu otvorené srdce. Nenávisť v mojom živote sa zmenila na lásku. V uplynulých dňoch som si pripomínala 30. výročie svojho obrátenia. Život s Pánom Ježišom sa nedá porovnať s ničím. On, náš Spasiteľ, nám vydobyl večné spasenie a odišiel do neba, kde nám chystá večné príbytky. Spasenie je úžasná vec. V posledných dňoch stále ďakujem a neviem vynachváliť Božiu dobrotu a lásku.

Žijeme chránení v Božom kráľovstve a kráľovstvo Božie je medzi nami. Prajem nám všetkým, aby sme žili v úkryte Najvyššieho a v Božej starostlivosti.

Anna

Vrabec

Vjedno ráno, ktoré sa takmer ničím nelíšilo od ostatných, vkročím na terasu, aby som sa nadychal čerstvého vzduchu. Vyrušilo ma slabé pípanie. O pomoc volalo ešte slepé vrabčiatko, vypadnuté z hniezda na polici nad letnou kuchyňou. Pes Bandi po ňom hneď vyštartoval. Zachraňujem ho a opatrne vynášam späť do hniezda. Asi všetci so záchranou súhlasíte.

Opak je pravdou... V našich životoch veľakrát zachraňujeme, čo je odsúdené na zánik alebo dokonca už zaniknuté.

Počas koronakarantény som prestal vnímať čas. Začal sa proces s otvorenou myslou. Prežívanie častí života. Všetko, čo som kedy robil zle, vrátilo sa prežitím nanovo. Akoby v očistci. Striedali sa veľmi ťažké situácie s večernými odpoveďami a poznaním, ktoré prinášalo úľavu. Za tú som vďačne chválil Boha a ďakoval som Mu. Na druhý deň, ďalší a ďalší, prichádzali neznesiteľné bremená, ktoré sa dali uniesť len vďaka tomu, že stál pri mne. O to jediné som Ho prosil: „Bože, prosím Ťa len o jedno, stoj pri mne! Nevieť si tieto útoky vysvetliť, neviem, kedy sa skončia a aké ťažké ešte budú, ale prijímam ich.“ Chvilami som strácal zdravý rozum a prosil, nech sa to už skončí, ale po najťažšom dni prichádzal ten najkrajší, a tak dookola.

Čo sa vlastne dialo? Jednou z udalostí bolo uvedomenie si odpustenia voči mame. Tej sa dalo len ťažko odpustiť všetko zlé, čo napáchala. Stačí čo i len slovom vyrieknutá výčitka

Alfonz Gum

počas bežného rozhovoru. „Cti svojho otca a svoju matku...!“ (Ex 20,12) – Nikdy nevyslov nič iné, nech by sa ti stalo čokoľvek!!! To je skutočné odpustenie.

Po smrti otca som ho akoby držal za nohy a nechcel som ho pustiť do večnosti. Trvalo to asi rok a bolelo to. Zachraňoval som, čo sa zachrániť nedá...

Po rozvoze som zachraňoval rozpadnuté manželstvo ďalšie dva roky a udržoval som nejaké zvláštne priateľstvo, ktoré stále nepríjemne vibrovalo, ubližovalo a spaľovalo.

Zachraňoval som vzťah, ktorý ani neexistoval, ale pre jeho váhu ho nebolo možné vyhodiť z hlavy.

Každý deň sa mi vracali do mysle záchran, odpustenia a iné mystické stavy. Musel som ich nanovo prežiť, aby mi večer niečo šeplo do ucha: „Toto si robil zle!“, a zároveň prišla odpoveď: „Je ti odpustené! Zbav sa tejto ťarchy, spál ju v ohni alebo hod' do Dunaja, pusti otca, oľutuj svoje správanie voči svokre, odpusti všetkým, ale hlavne – miluj seba samého!“ – Všetko som to spravil. Milovať seba samého je aj uvedomiť si, že si ma niekto nezaslúži. Pracujem na sebe a chcem za to niekoho, ako som ja. Dal som výpoveď v práci plavčíka, ktorý ani jedného topiaceho neoživil, len ronil slzy.

A dnes dostávam odmenu – Božie dary. Ďakujem za ne.

Dnes viem, že nemusím zachraňovať vypadnuté mláďa z hniezda. Ako z tej výšky padalo, celé sa aj tak asi dolámalo. Možno som len predĺžil jeho umieranie. Na druhý deň ráno ležalo mŕtve na tom istom mieste. Vypadlo druhýkrát.

Keď sa náhodou situácia zopakuje a nájdem vypadnuté vtáča, ako smutne prosí, milosrdne ho usmrť. Pretože ono prosí o rýchlu smrť, nie o život. Urobte to aj vy a verte mi, že je to jediné správne riešenie.

Milé deti,

určíte ste si počas prázdnin všimli veľa zvieratiek a možno ste zažili aj skvelé príhody. Toto lúštenie bude práve o nich. Nájdete tu 10 zvieratiek.

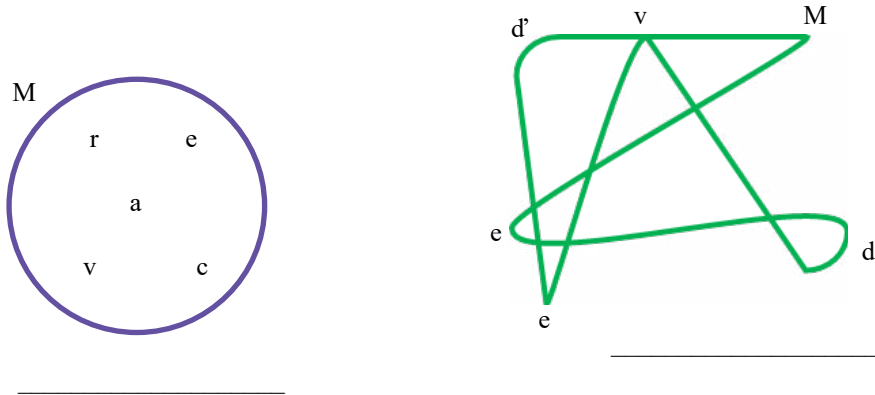
Jedno z nich je opísané v knihe Prísloví v 6. kap. Práve cez toto zvieratko nám chcel Hospodin pripomenúť, aby sme sa učili múdrosti, pracovitosti a vzájomnej pomoci.

Je to _____.

1. V každej vete nájdí jedno zvieratko.

Našla som sedmokrásku na lúke. _____
 Obraz mi jasne pripomínal prázdniny. _____
 My mäso varíme dlhšie. _____
 Martinko hútal, čo vymyslí pre svojho dedka k sviatku. _____

2. Správne pospájaj písmenká a nájdeš zvieratko. Začni písmenom M.

3. V tajničke nájdí zvieratká. Vypíš ich.

_____, _____, _____.

A	C	V	O
xxx	L	E	V
V	A	P	xxx
S	xxx	K	Ú
R	Á	M	O

prípr. Henrieta Kocevoová

Autor: RINGO	černo-morský prístav	3	vrch v Nepále	vojenské jednotky	zairské sídlo	opica, gibbon bieloruký	nech (čes.)	Pomôcky: serak Manz, Arac Anat	2	Emanuel (dom.)
obliala vriacou vodou								kartársky výraz		
buchotať nohami								americium (zn.) poopadával		
vydavateľ							babička (nem.) muž. sever. meno			
jestvujú			MOL Sýrie rieka vo Francúzsku			otvorený (angl.) podnikové riaditeľstvo				
ruská rieka				lotor meno hokejistu Krotáka						kasat' (čes.)
Pomôcky: Itoko Api, Vama Aat	Erika (dom.) ohmatanie (hovor.)				riadok skos. Trávy trýzni					
smer výtvarného umenia						rumunské sídlo kýva				
1		O					Lipt. vodár. spoločnosť vylučujú po kvapkách			
podmienk. spojka			majetok štátu(hov.) rastlinstvo					Štátna arbitráž bratislav. vydavateľ.		
výkon futbalistu				univerzálny mer.prístroj rozpúšťaj vo vys.peci						
Pomôcky: Odesa Aca, YK opart	hĺbkomer vhodná, vyhovujúca				kananejská bohyňa úrody kiloampér					hliník (zn.)
ľadovcový nános						titul vládcu lnkov				
vyčerpa-nosť						politické útočisko				
zvýšený tón c										
belgické mesto										
Ani keď zostanem a zošediviem, neopúšťaj ma, Bože, kým neoboznámim s tvojím (tajnička).										

Blahoželáme

Našej milej sestry **Jolane Benákovéj** zo Šintavy (zbor Sered') chceme popriať k jej 85-narodeninám, ktoré si pripomenula v júli, všetko len to dobré. Nech Vám Pán Ježiš dáva silu, radosť, pokoj a nádej do srdca!

V nádeji očakávam tvoju spásu, Hospodin, a plním tvoje prikazy. Moja duša sa pridržá tvojich prikazov, veľmi ich milujem. Nech moje pery prekypujú chválou, lebo ma učíš zachovávať svoje ustanovenia. Hospodin, túžim po tvojej spáse, tvoj zákon je mi potešením. Kiež moja duša žije a chváli Ťa... (Ž 119,166-167.171.174-175)

Akcie ECM

Výročná konferencia ECM

2. 10. 2020 Praha

Slávnosť 100 rokov ECM

3. 10. 2020 Praha 2, modlitebňa ECM

Spoločná víkendovka mládeže z ČR a SR

6. – 8. 11. 2020 Mikulov

Modlitby za Srbsko

Modlime sa za našich bratov a sestry v Srbsku, kde je od 12. 7. 2020 znovu zákaz bohoslužieb. Nesmie sa stretnúť viac ako 10 osôb. V auguste sa mal konať týždňový pobyt sestier, museli ho zrušiť, ako aj iné plánované akcie. Vírus sa tam rýchlo šíri. Modlime sa za rodinu 41-ročnej sestry, ktorá nedávno vo Vrbase v priebehu týždňa zomrela na COVID-19. Modlime sa aj za brata superintendenta Daniela Sjantu, ktorému 29. 6. 2020 zomrela mama, bola už niekoľko rokov veľmi chorá. Modlime sa aj za jeho otca,

ktorý je kazateľom, a aj za ostatných kazateľov, aby neochvejne vytrvali v ohlasovaní evanjelia.

Smútočné oznámenie

16. 7. 2020 Pán Boh odvolal do večnosti sestru PhDr. **Janku Ághovú** z Trnavy vo veku 75 rokov. Sestra Janka uverila v roku 2008, keď prijala pozvanie na bohoslužbu. Odvtedy sa tam cítila ako doma a to aj dokazovala v pokornej službe. Ako bývalá riaditeľka knižnice si zobrala na starosť knihy a robila zápisy z bohoslužieb (nedeľa, utorok, piatok). Vo štvrtok sa pridala k tým, ktorí išli na misiu do Pezinka, a nevynechala ani evanjelizácie na verejnosti. Mala silnú diétu, pretože jej v roku 1998 zlyhali obličky a bola mesiac v kóme. Nestážovala sa, ticho dávala Bohu. Viackrát prežila Boží dotyk a posilnenie. Jej životný príbeh bol uverejnený v Ohnisku 12/2013 (www.umc.sk), kde napísala: „Som šťastná, že som uverila. Pán Ježiš sa stal mojim Pánom a Kráľom, dal mi druhú šancu na nový život a uzdravuje nielen moju dušu, ale aj moje telo, a som šťastná, že je súčasťou môjho života.“ Spomienková bohoslužba sa konala 2. 8. 2020 v modlitebni v Trnave.

Dary na Ohnisko

(jún – júl 2020)

Jednotlivci: Helena Elizeušová (10 €), Anna Matejková (20 €).

Spolu 30 €.

Zbor: Bratislava-Elim 15 € (každý mesiac).

Ďakujeme!

Téma ďalšieho čísla: Dobré slová (moc našich slov). Príspevky k téme môžete posilať **do 10. 9. 2020** na adresu: ustredie@umc.sk

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Príspeviť môžete na č. ú.:
SK821111000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukázkou.

Ohnisko 7 – 8/2020 (17. 8. 2020)
Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ